

התפוחים הקדושים. והאכלתיך
נחלת יעקב אביך - זוהי השלמות
שהשתלמה בזעיר אנפין.

ובנגדם צריך להשלים סעודתו,
וצריך להתענג בכל הסעודות
ולשמח בכל אחת ואחת מהן,
משום שהיא האמונה השלמה,
ומשום כף השבת נתכבדה מכל
שאר הזמנים והחגים, משום
שהכל בה נמצא, ולא נמצא כף
בכל הזמנים והחגים. אמר רבי
חייא, משום כף, משום שהכל
נמצא בו, נזכר שלש פעמים,
שפתוב (בראשית ב) ויכל אלהים
ביום השביעי. וישבות ביום
השביעי. ויברך אלהים את יום
השביעי.

רבי אבא (רב המנונא סבא), כשהיה
יושב בסעודת השבת, היה שמח
בכל אחת ואחת, והיה אומר:
זוהי סעודה קדושה של העתיק
הקדוש הנסתר של הכל. בסעודה
האחרת היה אומר: זוהי סעודה
של הקדוש ברוך הוא, וכן בכל
הסעודות. והיה שמח בכל אחת
ואחת. כשהיה משלים את
הסעודות, אומר: נשלמו סעודות
האמונה.

בשרבי שמעון היה בא לסעודה,
היה אומר כף: התקינו סעודה של
האמונה העליונה. התקינו
סעודת המלך. והיה יושב ושמח.
כשהשלים סעודה שלישית, היו
מכריזים עליו: (שעיה נח) אז תתענג
על ה' והרפכתך על במתי ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב אביך.

אמר רבי אלעזר לאביו, איך
מתקנים את הסעודות הללו?
אמר לו, ליל שבת פתוב
והרפכתך על במתי ארץ. בו
פלילה מתברכת הגבירה וכל
שדה התפוחים, ומתברך שלחנו
של אדם, ונשמה נוספת, ואותו
הלילה שמחת הגבירה הוא.

אביך, דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אנפין.
ולקבליהו בעי לאשלמא סעודתיה, ובעי
לאתענגא בכלהו סעודתי,
ולמחדי בכל חד וחד מנייהו, משום דאיהו
מהימנותא שלימתא. ובגין כף, שבתא
אתיקר, מפל שאר זמנין וחגיין, משום דכלא
ביה אשתכח, ולא אשתכח הכי בכלהו זמני
וחגי. אמר רבי חייא, בגין כף, משום
דאשתכח פלא ביה, אידפר תלת זמנין.
דכתיב, (בראשית ב) ויכל אלהים ביום השביעי.
וישבות ביום השביעי. ויברך אלהים את יום
השביעי.

רבי אבא, (נ"א רב המנונא סבא) פד הוה יתיב
בסעודתא דשבתא, הוי חדי, בכל חד
וחד, והוה אומר, דא היא סעודתא קדישא,
דעתיקא קדישא סתימא דכלא. בסעודתא
אחרא הוה אומר, דא היא סעודתא דקודשא
ברוך הוא. וכן בכלהו סעודתי, והוה חדי בכל
חד וחד. פד הוה (דף פ"ח ע"ב) אשלים סעודתי,
אמר אשלימו סעודתי דמהימנותא.

רבי שמעון, פד הוה אתי לסעודתא, הוה אומר
הכי, אתקינו סעודתא דמהימנותא
עלאה, אתקינו סעודתא דמלפא, והוה יתיב
וחדי. פד אשלים סעודתא תליתאה, הוה
מכריז עליה, אז תתענג על יי' והרפכתך על
במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך.

אמר רבי אלעזר לאבוי, אלין סעודתי
היך מתתקנין. אמר ליה, ליליא
דשבתא, פתיב, והרפכתך על במתי ארץ.
ביה בליליא, מתברכא מטרוניתא, וכלהו
חקל תפוחין, ומתברכא פתוריה דבר
נש, ונשמתא אתוספת, וההוא ליליא,
חדוה דמטרוניתא הוי. ובעי בר נש למחדי